

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/1117/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113231846
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6113231846.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu sudcov JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci navrhovateľa PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, v konaní zastúpenom Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková,

s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, proti odporcovi: K. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. G., F. XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom 811 02 Bratislava, Šafárikovo námestie 7, IČO: 42 362 962, zastúpeného advokátom

JUDr. Patrikom Podhorským, advokátska kancelária Bratislava, Zámocká 36, o zaplatenie 1 860,44 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 16C/51/2014 - 41 zo dňa 30. 06. 2014, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd vo zvyšku žalobu zamietol a vo výroku o náhrade trov konania, **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 99,77 € s 9,5 %-ným úrokom z omeškania ročne od

23. 10. 2011 do zaplatenia, zostáva **n e d o t k n u t ý .**

Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu občianskemu združeniu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 99,77 € s 9,5 %-ným úrokom z omeškania ročne od 23. 10. 2011 do zaplatenia. Vo zvyšku žalobu zamietol a rozhodol, že navrhovateľovi náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia nepriznáva. Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že účastníci konania uzavreli zmluvu dňa 30. 07. 2009 v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), ktorej účelom bolo poskytnutie finančných prostriedkov, a ktoré sa odporca zaviazal splácať v dohodnutých mesačných splátkach. Na základe zmluvy navrhovateľ poskytol odporcovi revolvingový úver vo výške 1 493,73 €. Záväzkový vzťah medzi navrhovateľom a odporcom považoval za absolútny obchod, a preto naň použil príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka. Zmluvu o úvere považoval za zmluvu, v ktorej chýbajú obligatórne náležitosti alebo sú údaje o týchto podstatných náležitostiach zavádzajúce, nepresné a spôsobujúce pochybnosti o ich pravdivosti. Mal za to, že uvedenie predpokladanej výšky ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve vo výške 54,94 % nespĺňa podmienku v zmysle § 4 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch, údaj označený

ako „predpokladaný“ spôsobuje stav v právnej neistoty spotrebiteľa, kedy si sám nevie vytvoriť názor, či je zmluvný vzťah pre neho výhodný alebo nie. Ak zákonodarca explicitne uviedol, že zmluva má obsahovať údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, nie je možné považovať uvedenie jej predpokladanej výšky za splnenie podmienok. V zmluve chýba aj údaj o konečnej splatnosti revolvingového úveru (§ 4 ods. 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch), pretože údaje o splatnosti sú v oznámení veriteľa uvedené len pre úver (nie revolvingový úver). V dôsledku týchto chýbajúcich údajov (ročná percentuálna miera nákladov a konečná splatnosť úveru) súd považoval poskytnutý revolvingový úver za bezúročný a bez poplatkov. Súdu nebola známa ani výška poskytnutého revolvingového úveru (§ 4 ods. 2 písm. e) Zákona o spotrebiteľských úveroch), pretože v oznámení veriteľa je jednoducho uvedená suma 898, 20 € ako schválená výška revolvingu, a tiež schválená výška úveru 1 493,73 €. Zmluva si v danom údaji rozporuje. Taktiež súd považoval konanie navrhovateľa pri poskytovaní úverov, resp. revolvingových úverov za rozporné s dobrými mravmi. Čo sa týka dohody o výške úrokovej sadzby za poskytnutý úver, v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej, ale aj Českej republiky mal za to, že nie každá dohoda o úrokoch pri úvere je akceptovateľná, neprimerané vysoké úroky dohodnuté pri peňažitej pôžičke sú považované za odporujúce všeobecne uznávaným pravidlám chovania. V predmetnej veci ide o cenu úveru 64,11 % p. a. a súd túto neprimeranú až úžernú odplatu za úver považuje za dôvod absolútnej neplatnosti bez ďalšieho. Už len samotná skutočnosť, že cenu úveru vyjadruje bežne sto percentné navýšenie úveru, je zarážajúca a odôvodňujúca zvýšenú pozornosť z hľadiska prvkov úžery a vadnosti právneho úkonu. Súd na internetovej stránke Národnej banky Slovenska zistil, že v čase poskytnutia úveru boli spotrebiteľské úvery poskytované za úrok vo výške okolo 8 %, ak išlo o domácnosti. Ročná úroková sadzba vo výške 64,11 % je niekoľkonásobne vyššia, čo je nepochybne v hrubom rozpore s dobrými mravmi a táto časť zmluvy je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná. Súd považoval revolvingový úver za bezúročný a bez poplatkov, pričom dohodu o výške úrokovej sadzby považoval za absolútne neplatnú pre jej rozpor s dobrými mravmi a na základe uvedeného potom podľa názoru okresného súdu navrhovateľ má nárok v konaní iba na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 OZ. Zo splátkového kalendára súd zistil, že odporcovi bolo vyplatených 1 493,73 € a odporca zaplatil sumu vo výške 1 393,96 €. Zo strany odporcu, teda, došlo k bezdôvodnému obohateniu, nakoľko zaplatil navrhovateľovi menej, ako mu bolo vyplatené. Z uvedených dôvodov navrhovateľovi priznal zaplatenie rozdielu medzi poskytnutou istinou a splateným úverom a vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. Podľa dôvodov rozsudku okresného súdu navrhovateľ bol v konaní v celom rozsahu neúspešný a odporca v celom rozsahu úspešný. Trovy konania si ale neuplatnil, a preto súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Okresný súd vec právne posúdil podľa § 1 ods. 2, § 261 ods. 6 písm. d), § 369 ods. 1 a 3, § 497, § 502 ods. 1 a § 786k ods. 2 Obchodného zákonníka, ako aj podľa ustanovení § 3 ods. 1, § 39, § 41, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, § 533 Občianskeho zákonníka, ako aj podľa § 2 ods. 1 písm. a) a b), § 4 ods. 1, 2, 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj podľa § 451 Občianskeho zákonníka.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej 15 - dňovej lehote odvolanie navrhovateľ, a to proti výrokom rozsudku okresného súdu, ktorými okresný súd vo zvyšku návrh zamietol a navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania. Namietal, že nebolo správne vyložené a aplikované ustanovenie § 4 ods. 3 zákona č. 258/2004 Z. z. Dané ustanovenie znie: Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pre jeho aplikáciu, t. j. pre vyvodenie dôsledkov v jeho zmysle sa vyžaduje absencia všetkých tam zdôraznených náležitostí. Napadol rozsudok, pokiaľ ide o neuvedený údaj o RPMN, resp. týkajúci sa údajov o predpokladanej RPMN, uvedenia konečnej splatnosti úveru poskytnutého na základe zmluvy, a tiež záverov ohľadne neplatnosti dohody o výške odplaty. Tvrdil, že zmluva o úvere obsahuje výšku RPMN, a to presným údajom stanoveným v zmysle zákonom stanoveného postupu pre jej výpočet (určenie). V čase podania žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru nie je objektívne ani možné exaktne stanoviť hodnotu RPMN, nakoľko tomu bráni práve spôsob výpočtu stanoveným zákonom. Tvrdenie o neistote spotrebiteľa

o výške RPMN je nesprávnym, keďže daný údaj pri schválenom úvere nikdy nebude vyšší ako ten, ktorý sa uvádza v žiadosti ako predpokladaný. Uvedené výslovne vyplýva z článku 2 ods. 2.1 Zmluvných dojednaní. Vyplnená žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru je návrhom na uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu

dĺžníka, spoludĺžníka 1, spoludĺžníka 2 a veriteľa. Dĺžník vyplní do formulára žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru ním požadovanú výšku úveru a súhlasí s tým, že veriteľ je oprávnený po posúdení schopnosti dĺžníka splácať úver, výšku úveru znížiť a schváliť iné parametre zmluvy o revolvingovom úvere, pričom výška úrokovej sadzby a RPMN nebude vyššie než v prípade úveru požadovaného dĺžníkov v bode 5 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere bez toho, aby to znamenalo porušenie povinností zo strany veriteľa. Predpokladaný údaj RPMN je maximálnym údajom, je ťažko považovať za prijateľné, že by žiadateľ akceptoval úver s predpokladanou RPMN 54 %, ale schválený úver s RPMN v rovnakej alebo nižšej výške už nie. Údaj o konečnej splatnosti úveru vyjadrený dátumom splatnosti poslednej splátky je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dĺžníkom tvoriacom súčasť zmluvy. Aj z ustanovení zmluvných dojednaní (čl. 4 ods. 4.5) vyplýva, že deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára, je dňom konečnej splatnosti úveru. Otázka odplaty za požičanie peňažných prostriedkov na základe spotrebiteľskej zmluvy bola upravená osobitným ustanovením (§ 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka), ktoré súd vôbec neaplikoval. Aplikácia právneho inštitútu „dobré mravy“ neprichádza do úvahy, keďže ustanovenie § 3 ods. 10 a 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch má povahu lex specialis k ustanovenia Občianskeho zákonníka. Maximálna výška odplaty za rovnaký spotrebiteľský úver ako bol dohodnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere bola 77,76 %. Výška odplaty dohodnutá v zmluve o revolvingovom úvere neprevyšuje túto maximálnu úpravu, akú právna úprava relevantná v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere pripúšťala. Je nesprávny postup súdu, ktorý výšku odplaty dohodnutú v zmluve o revolvingovom úvere porovnával s hodnotou úrokovej sadzby bánk. Zákon výslovne stanovil, že odplata nesmie prevyšovať stanovenú hranicu podľa príslušného nariadenia. Rozsudok okresného súdu žiadal zmeniť a návrhu v celom rozsahu vyhovieť alebo zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa. Zároveň si uplatnil aj právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré aj vyčíslil.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, odvolanie prejednal viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania podľa ustanovenia § 214 ods. 1, 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Navrhovateľ uzavrel s odporcom zmluvu o revolvingovom úvere dňa 30. 07. 2009 za platnosti a účinnosti zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov. Okresný súd preto správne posudzoval vzťahy medzi účastníkmi konania podľa tohto zákona vo vzťahu k podstatným náležitostiam zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 uvedeného zákona, konkrétne pokiaľ posudzoval splnenie podmienok uvedených v predmetnom ustanovení pod písm. g), h), i), j) a k) predmetného zákona. Správne posudzoval aj tú skutočnosť, či v súdnej veci sa poskytnutý úver nepovažuje za bezúročný a bez poplatkov, pretože zmluva o spotrebiteľskom úvere náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l) neobsahuje.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí (okrem iného) obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (písm. i/), ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (písm. j/), priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok (písm. k)).

Zo zmluvy o revolvingovom úvere (označenej ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 30. 07. 2009 vyplýva, že predmetnou zmluvou účastníci kombinovali dve zmluvy, a to zmluvu o úvere a zmluvu o revolvingovom úvere. Vyplýva to z bodov 5 a 6 predmetnej zmluvy č. 8200024161 označenými ako údaje o požadovanom

revolvingovom úvere v eur, ktoré mal dlžník vyplniť (označené slovami „VYPLŇTE“) a údaje o schválenom revolvingovom úvere, ktoré spotrebiteľ nemal vyplniť („NEVYPLŇAJTE“). Dlžník (ktorý v súdnej veci je nepochybne spotrebiteľom, a táto skutočnosť medzi účastníkmi konania nebola sporná) požiadal navrhovateľa o poskytnutie úveru za nasledujúcich podmienok: „Poskytnutá čiastka úveru (úverový limit: 1 493,73 €. Splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci): 36/19. Mesačná splátka (vrátane úrokov): 81,36 €. Zmluvná odmena (predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom): 1 435,17 €. Predpokladaná RPMN za úver (v %): 64,11. Ročná úroková sadzba úveru (v %): 64,11. Priemerná RPMN za úver (v %): 40,61“. Navrhovateľ schválil poskytnutú čiastku úveru v žiadanej výške, len namiesto predpokladanej RPMN za úver 64,11 % bol schválený RPMN za úver vo výške 60,53 %. Navrhovateľ sám v návrhu na začatie konania uviedol, že uzavrel 30. 07. 2009 z odporcom Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200024161, na základe ktorej poskytol odporcovi úver vo výške 1 493,73 €, ktorý sa odporca zaviazal splatiť spolu s úrokom v 36 mesačných splátkach vo výške 81,36 € v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Odporca sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 2, do uplatnenia práva navrhovateľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. do okamžitej splatnosti úveru napokon zaplatil len sumu 1 383,96 €. Odporca mal uhradiť sumu neuhradených splátok vo výške 1 870,44 € dňa

23. 10. 2011. Túto sumu uhradil len čiastočne vo výške 10 €. Zároveň si uplatnil aj úroky z omeškania v súlade s § 517 ods. 2 OZ.

Zo žaloby podanej navrhovateľom, teda, vyplýva, že si uplatňuje nároky na základe zmluvy o úvere a nie na základe zmluvy o revolvingovom úvere, keď je možné konštatovať, že zmluva o úvere bola uzavretá ako súčasť zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa

30. 07. 2009. V súdnej veci, teda, nebol dôvod posudzovať splnenie podmienok uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, ale len zmluvy o úvere (spotrebiteľskom). Aj za tohto stavu ale odvolací súd považuje záver okresného súdu o tom, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 § 4 písm. j), ale ani k) zákona č. 258/2001 Z. z. Zákon ako podstatnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžaduje uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov v platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver. Celkové náklady spotrebiteľa sú v zmluve označené sumou 1 435,17 €, zároveň sú však označené ako „zmluvná odmena“, čo však nie sú totožné pojmy. RPMN je zároveň označené ako RPMN za úver 60,53 oproti predpokladanej RPMN za úver 64,11 % uvedenej v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru (bod 5 zmluvy). Aj keď je nakoniec RPMN za úver dohodnutý v nižšej sume než bolo uvedené v žiadosti, schválený revolvingový úver v uvedenej výške je možné považovať za nový návrh na uzavretie spotrebiteľskej zmluvy v časti o RPMN bez ohľadu na tú skutočnosť, či dlžník mal vedomosť o možnosti zníženia RPMN navrhovateľom alebo nie pri schválení úveru. Aj keď sa odvolací súd nemohol stotožniť so závermi okresného súdu ohľadom neuvedenia ročnej percentuálnej miery nákladov a uvedenia len jej predpokladanej výšky, stotožnil sa naopak so záverom okresného súdu o tom, že v zmluve chýba údaj o konečnej splatnosti úveru (§ 4 ods. 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch), pretože splatnosť úveru bola dohodnutá len počtom splátok s určením splatnosti v určený deň v mesiaci, pričom nie je zrejmé, kedy nastala splatnosť prvej splátky, z čoho vyplýva, že nie je zrejmé ani to, kedy nastane konečná splatnosť poskytnutého úveru. Aj keď sa odvolací súd nestotožňuje ani so záverom okresného súdu, že vo veci nie je známa celková výška poskytnutého revolvingového úveru, pretože v oznámení veriteľa je jednak uvedená suma 898,20 € ako schválená výška revolvingu a tiež schválená výška úveru 1 493,73 € - schválená bola výška úveru 1 493,73 € a schválená výška revolvingového úveru vo výške 898,20 €, považoval konanie navrhovateľa pri poskytovaní úverov zhodne s okresným súdom za rozporné s dobrými mravmi. Úroková sadzba úveru 64,11 % p. a. je neprimeraná až úžerná odplata za úver, a preto je zmluva o úvere v tejto časti neplatná v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Keďže okresný súd nakoniec správne považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, dospel k správne záveru, že navrhovateľ má v konaní nárok iba na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle ustanovenia § 451 ods. 1, 2 OZ. Podľa týchto ustanovení, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením právneho dôvodu, ktorých odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. V súdnej veci sa odporca bezdôvodne obohatil, keďže mu bol poskytnutý úver v sume 1 493,73 €, z ktorého uhradil navrhovateľovi len sumu 1 383,96 €, obohatil

sa plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol potom, čo navrhovateľom došlo ku splatneniu úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Správne potom okresný súd priznal navrhovateľovi zaplatenie len rozdielu medzi poskytnutou istinou a splateným úverom a vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol.

Okresný súd v dôvodoch rozhodnutia uviedol, že o náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., pričom uviedol, že navrhovateľ bol v celom rozsahu neúspešný, a preto mu súd náhradu trov konania nemohol priznať. Odporcovi, ktorý bol v celom rozsahu úspešný a trovy konania si neuplatnil, náhradu taktiež nepriznal. Aj keď rozhodnutie okresného súdu podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p. nie je správne, pretože navrhovateľ v konaní bol čiastočne úspešný, čiastočne úspešný bol ale len ohľadne sumy 99,77 € s príslušenstvom, a preto je rozhodnutie okresného súdu vo výroku vecne správne, i keď z iného právneho dôvodu, a to podľa § 142 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Pokiaľ, teda, okresný súd navrhovateľovi náhradu trov konania (medzi ktoré patria aj trovy právneho zastúpenia) nepriznal, je rozsudok okresného súdu v tomto výroku vecne správny. O náhrade trov konania odporcu nebol dôvod rozhodovať, keďže právo na ich náhradu si odporca neuplatnil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením

§ 142 ods. 1 O. s. p. podľa zásady úspechu v konaní, v odvolacom konaní v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O. s. p. V súdnej veci bol úspešný v odvolacom konaní odporca, a preto má právo na náhradu trov odvolacieho konania (rovnako aj vedľajší účastník na strane odporcu). Vedľajší účastník na strane odporcu vstúpil do konania až v odvolacom konaní, pričom ani on si právo na náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil. Vzhľadom na uvedené odvolací súd odporcovi ani vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Združenie spotrebiteľov Slovenska OZ vstúpilo do odvolacieho konania taktiež až v odvolacom konaní, ale až oznámením, ktoré došlo okresnému súdu dňa 08. 01. 2015, teda v čase, kedy sa v zmysle zákona č. 353/2014 Z. z. už vyžaduje, aby bol súčasťou oznámenia o vstupe aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada (§ 93 ods. 3 druhá veta O. s. p.). Hoci Združenie spotrebiteľov Slovenska OZ súdu oznámilo, že vstup do konania bol omylom doručený Okresnému súdu Košice I v decembri 2014, túto skutočnosť nepreukázal a dôkazom tejto skutočnosti nie je ani podací lístok, fotokópiu ktorého predložil spolu s oznámením o vstupe do konania na Okresnom súde Banská Bystrica. Na jeho vstup do konania preto odvolací súd neprihliadol.

Rozhodnutie bol v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.